

FINANSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 9/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till statsunderstödslag och lag om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 8 maj 2001 en proposition med förslag till statsunderstödslag och lag om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten (RP 63/2001 rd) till finansutskottet för beredning.

Utlåtanden

I enlighet med riksdagens beslut har förvaltningsutskottet lämnat utlåtande (FvUU 9/2001 rd) om propositionen. Utlåtandet ingår som bilaga till detta betänkande.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts av finansutskottets förvaltnings- och granskningsdelegation.

Sakkunniga

Förvaltnings- och granskningsdelegationen har hört

- konsultative tjänstemannen Tuomas Pöysti, finansministeriet
- utredare Marietta Keravuori, justitieministeriet
- byråchef Maija Kleemola, Dataombudsmanens byrå
- ekonomidirektör Veli Hytönen, lagstiftningsrådet Jouni Laiho, lagstiftningsrådet Kari

Parkkonen och konsultative tjänstemannen Johanna Hakala, inrikesministeriet

- regeringsrådet Erkki Norbäck, undervisningsministeriet
- regeringssekreterare Janne Kaukonen, jord- och skogsbruksministeriet
- inspektionsrådet Olavi Naulapää, handels- och industriministeriet
- konsultative tjänstemannen Matti Pulkkinen, social- och hälsovårdsministeriet
- överinspektör Erkki Karjalainen, arbetsministeriet
- förvaltningsöverinspektör Kaj Laine, Statsrevisorernas kansli
- revisionsrådet Hannu Konstari, Statens revisionsverk
- utvecklingsdirektör Klaus Halla, Delegationen för frontveteranärenden
- utvecklingsdirektör Risto Ikäheimo, Veikkaus Oy
- avdelningschef Hannele Pohjola, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund
- byråchef Olli Paikkala, Penningautomatföreningen
- kontaktchef Kerstin Ekman, Finlands Idrott rf.

Dessutom har förvaltnings- och granskningsdelegationen fått ett skriftligt utlåtande från Finlands Kommunförbund.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås att en statsunderstödslag stiftas och att lagen om statsbudgeten ändras.

Den föreslagna statsunderstödslagen skall tillämpas på behovsprövade statsunderstöd om inte något annat bestäms i någon annan speciallag. Lagen tillämpas inte på behovsprövade statsunderstöd som hänför sig till statsandelssystemen och ingår i lagstiftningen om statsandelar.

I lagen föreskrivs om de allmänna grunderna för beviljande av statsunderstöd, olika procedurer för att bevilja och betala ut statsunderstöd, tillsynen över användningen, återbetalning och återkrav av statsunderstöd inklusive påföljder och överklagande av statsbidragsmyndighetens beslut. Lagen är en subsidiär allmän lag och

innehåller de viktigaste bestämmelserna om behovsprövade statsunderstöd, bidragstagarnas skyldigheter och myndigheternas förfaranden.

Propositionen hänger samman med den aktuella propositionen med förslag till lotterilag samt till vissa lagar som har samband med den (RP 197/1999 rd). Propositionen med förslag till lotterilag har kompletterats med ytterligare två propositioner (RP 65/2001 rd och RP 75/2001 rd), som också de har samband med statsunderstödslagen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt sedan de har antagits och blivit stadfästa.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Allmän motivering

Av de orsaker som nämns i propositionens motivering och på grundval av erhållen utredning finner utskottet förslaget behövligt och lämpligt. Följaktligen tillstyrker utskottet lagförslagen i propositionen, men anför följande anmärkningar och ändringsförslag.

Som regeringen framhåller i propositionen finns det i Finland inte någon allmän lagstiftning om de allmänna förutsättningarna för beviljande av statsunderstöd, ansökan om statsunderstöd, statsbidragsmyndighetens beslutsfattande eller om användning, övervakning och återkrav av statsunderstöd inklusive räntepåföljder. Den enda normuppsättning som allmänt tillämpas är statsrådets beslut från 1965 om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965). Detta beslut med allmänna föreskrifter är delvis redan föråldrat, trots en del senare ändringar. Beslutet är subsidiärt i relation till lagstiftningen. Det är en norm, en administrativ föreskrift som är direkt förpliktande bara för statliga förvaltningsmyndigheter. Den föreslagna statsunderstödslagen är tänkt att vara en allmän administrativ norm för behovsprövade

statsunderstöd och är därför både nödvändig och aktuell, påpekar finansutskottet.

Finlands grundlag kan anses kräva administrativa lagbestämmelser om behovsprövade statsunderstöd, eftersom grundlagen föreskriver att garantier för god förvaltning skall säkerställas i lag, likaså grunderna för den enskildes rättssäkerhet. Det är bättre om det finns en samordnad allmän lag för alla förvaltningsområden än om det stiftas särskilda statsunderstödslagar för varje förvaltningsområde. Då kan det i branschvis speciallagstiftning införas nödvändiga undantag. Den föreslagna lagen är således subsidiär i förhållande till speciallagstiftningen om statsunderstöd. Utskottet påpekar att lagstiftningen bör vara tydlig och att det måste framgå klart vilken lag som gäller i förekommande fall. Det finns till exempel flera lagar om finansiering av företagssamhet som den nya statsunderstödslagen är subsidiär i förhållande till.

Reformen i propositionen avser att främja god skötsel av ekonomi när det gäller beviljande, användning och övervakning av användningen av behovsprövade statsunderstöd. Kraven på att ekonomin skall skötas väl vid behovsprövade statsunderstöd hör samman med ambitionerna

att använda statliga medel på ett effektivt sätt och med strävandena att trygga riksdagens budgetmakt.

Speciallagstiftningen har varit splittrad och i praktiken oenhetlig eftersom det inte har funnits allmänna lagbestämmelser om behovsprövade statsunderstöd. Den föreslagna lagen avser att skapa allmänna lagbestämmelser som skall medverka till mer samordnade förfaranden. När det finns en statsunderstödslag behövs det i de flesta fall inte längre några speciallagar. Utskottet anser att den speciallagstiftning som eventuellt behövs bör samordnas med den föreslagna statsunderstödslagen i så hög grad som möjligt. Onödiga och grundlösa undantag från den allmänna lagstiftningen och överlappande bestämmelser måste så långt som möjligt undvikas.

Lagen kommer inte att tillämpas på statsunderstöd som beviljas av Penningautomatföreningens avkastning och avkastningen från totospel. Finansutskottet instämmer i förvaltningsutskottets utlåtande om att regeringens grundläggande lösning att den övergripande regleringen när det gäller understöd av avkastningen från penningautomat-, kasinospels- och kasinoverksamhet bör separeras från den allmänna författningen om statsunderstöd är motiverad bland annat med hänsyn till särdragen i avkastningen och fördelningsmekanismen. Samma kriterier talar för en speciallag om avkastningen av totospel.

När statsunderstödslagen har införts måste varje förvaltningsområde justera och göra en utvärdering av speciallagstiftningen om behovsprövade statsunderstöd. Onödig lagstiftning måste upphävas och bestämmelserna på övriga punkter samordnas i behörig grad. Dessa reformer i det andra steget av statsandelsreformen och målen med dem ingår också i propositionen.

Detaljmotivering

1 Statsunderstödslagen

4 §. Definitioner. De flesta definitioner i lagen är inskrivna i respektive paragraf.

I 1 punkten definieras statsbidragsmyndighet. Enligt detaljmotiveringen i propositionen

avses med statsbidragsmyndighet den myndighet som med stöd av annan lagstiftning är den statsbidragsmyndighet som föreskrivs i statsunderstödslagen i fråga om respektive statsunderstöd. Däremot definierar lagen inte närmare vilken myndighet som är statsbidragsmyndighet. Enligt vad utskottet har erfart hade en sådan reglering varit ett betydande undantag från de nuvarande modellerna för bestämmelser om statens myndighetsorganisation och dess uppgifter. Bestämmelserna följer samma modell som lagen och förordningen om statsbudgeten. Enligt uppgifter till utskottet har det i praktiken inte uppstått någon oklarhet om vilken myndighet som i respektive situation är statsbidragsmyndighet. Den gällande förvaltningslagstiftningen och räkenskapsindelningen har till denna del kompletterat varandra och fungerat väl.

I utlåtandena GrUU 23/2000 rd och GrUU 2/2001 rd framhåller grundlagsutskottet att understöd eller annat offentligt stöd ur statens medel är en sådan offentlig förvaltningsuppgift som avses i grundlagen och som vanligen hör till en myndighet. Sådana uppgifter kan bara föras över på andra än myndigheter om villkoren i 124 § grundlagen uppfylls. I överensstämmelse med utlåtandena från grundlagsutskottet finner finansutskottet det viktigt att det sägs klart ut i annan lagstiftning att offentliga förvaltningsorgan som beviljar statsunderstöd är statsbidragsmyndigheter och att bestämmelserna om organ utanför offentliga förvaltningen uppfyller kraven i 124 § grundlagen.

6 §. Statsunderstödet belopp. Paragrafen innehåller allmänna bestämmelser om det högsta tillåtna beloppet för statsunderstöd. I 1 mom. ingår ett generellt förbud mot att understödet täcker kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet fullt ut. Förbudet gäller statsunderstöd som beviljas ur statsbudgeten eller en statlig fond utanför statsbudgeten. I 2 mom. föreskrivs att de faktiska kostnaderna för verksamheten eller projektet utan hinder av 1 mom. kan vara mindre än understödet enligt den kalkylerade grund som fastställts av statsbidragsmyndigheten.

Utskottet finner det viktigt att statsbidragsmyndigheten när den beviljar statsunderstöd till fullt belopp alltid har en tydlig och vettig motivering till de särskilda skäl som kräver avsteg från huvudregeln i lagen och gör att statsunderstödet täcker det fulla beloppet för de totala bruttokostnaderna. Detta krav i detaljmotiveringen framgår också av paragraffformuleringen ("skäl som är motiverade och nödvändiga").

Att godkänna kalkylerade kostnader som statsunderstödsberättigade kostnader är en utmanande uppgift och kräver extra stor kompetens och långsiktig övervakning av statsunderstöden. Vid resultatnriktade statsunderstöd är det i mån av möjlighet bäst att låta bli att godta kalkylerade kostnader vid statsunderstöd, när detta inte är motiverat för att målen för statsunderstödet skall nås och inte kan kontrolleras genom statsbidragsmyndighetens normala verksamhet.

7 §. Allmänna förutsättningar för beviljandet av statsunderstöd. I 1 mom. ingår absoluta rättsliga villkor för att statsunderstöd skall beviljas. I 3 punkten ingår som ett allmänt villkor att beviljandet av statsunderstöd kan anses vara nödvändigt med beaktande av annat offentligt stöd som sökanden fått samt med beaktande av arten och omfattningen av det projekt eller den verksamhet som är föremål för statsunderstödet. I momentet sägs ingenting om sökandens finansiella läge.

Sökandens finansiella läge är en mycket viktig punkt, särskilt när det gäller understöd till organisationer. Det bör noteras att statsunderstödslagen inte bara kommer att gälla understöd till organisationer utan också till vissa företag, kommuner och kommunala affärsverk. I vissa fall är de som genomför projekten bidragstagare med mycket goda finanser. Vid sidan av eller i stället för sökandens finansiella ställning är det viktigt att vid bedömningen ta hänsyn till hur understödet bäst kan medverka till att främja de samhälleliga effekter som är målet med stödet. Så kan till exempel energibidrag motiveras med att de främjar nyttiggörandet av nya energikällor. Om sökandens finansiella ställning betrak-

tas som ett absolut rättsligt kriterium för understöd kan resultatet vara att möjligheterna att utnyttja statsunderstöd som ett samhällspolitiskt instrument inskränks. Utskottet understryker att det i de flesta fall är befogat att tillämpa den generella principen att sökandens finansiella ställning måste beaktas när det bedöms om statsunderstödet är nödvändigt.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om när statsbidrag kan beviljas för verksamhet eller projekt som genomförs av någon annan än bidragstagaren. I sådana fall kan bidragstagaren bemyndigas att betala medlen vidare.

Huvudregeln är fortfarande att statsunderstöd ges ut direkt till understödstagarna för deras egen verksamhet. I vissa fall kan det av praktiska skäl vara motiverat att ge ut understöd för verksamhet eller projekt som någon annan genomför. Understödstagaren, till exempel en centralorganisation på riksnivå inom den aktuella sektorn, samordnar då vanligen projektet eller verksamheten och betalar ut understödet för den verksamhet eller det projekt som avses i beslutet om understöd. I sådana fall är det å ena sida nödvändigt att tillåta en flexibel praxis samtidigt som ambitionen å andra sidan är att säkerställa en effektiv övervakning av understöden på samma nivå som om statsunderstödet på vanligt sätt hade getts ut till den egentliga genomföraren av projektet eller verksamheten. Utskottet understryker att detta är ett undantag och inte får bli det normala förfarandet vid statsunderstöd.

För att statsbudgeten skall fullföljas på behörigt sätt och bidragstagaren ha en tydlig rättslig ställning är det viktigt att det vid projektet framgår att medlen getts i form av statsunderstöd och att bestämmelserna om användningen uppmärksammas. Därför är det befogat att statsbidragstagaren och den aktör som genomför ett projekt eller en verksamhet ingår ett dokumenterat avtal med varandra. Det är här fråga om ett privaträttsligt avtal under fria former. Utan denna typ av kompletterande villkor för att tillgodose ett offentligt intresse kan uppdraget att specificera användningen av ett statsunderstöd inte på föreslaget sätt anförtros någon annan än en statsbidragsmyndighet.

När ett statsunderstöd ges ut till ett projekt eller en verksamhet som genomförs av någon annan än bidragstagaren måste statsbidragsmyndigheten ha rätt att granska verksamheten och ekonomin hos den aktör som understödet har förts över på. Bestämmelser om detta ingår i 16 §. Övervakningen är då ordnad på samma sätt som när understödet enligt huvudregeln direkt beviljas slutanvändaren. Enligt vad utskottet har erfarit uppfyller reglerna de konstitutionella kraven och betyder inte att statsbidragsmyndighetens uppgifter förs över på någon annan än en myndighet på det sätt som 124 § grundlagen avser.

8 §. Närmare bestämmelser om statsunderstöd. Paragrafen avser att i fråga om anslag för statsunderstöd ersätta ett bemyndigande att utfärda kompletterande normer om anslag i statsbudgeten och om grunderna för dem som ingår i den gällande 7 c § lagen om statsbudgeten. Enligt motiveringen till paragrafen kan bemyndigandet att utfärda förordning bara användas för att meddela närmare bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra ett anslag eller en fullmakt som inbegriper statsunderstöd samt ändamålet med dem. Med stöd av paragrafen får inga allmänna bestämmelser om fullföljande av budgeten eller verkställigheten av statsunderstödslagen utfärdas.

I propositionen ingår också ett förslag till lag om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten (det andra lagförslaget). När den nya lagen införs är det lämpligt att den har ett likadant bemyndigande som 7 c § lagen om statsbudgeten. Den föreslagna 8 § grundar sig på gällande lagstiftning och enligt vad utskottet har erfarit är det tänkt att hävdvunnen praxis skall fortsätta.

Förvaltningsutskottet påpekar i sitt utlåtande att det genom förordning av statsrådet också kan utfärdas bestämmelser om nödvändiga villkor för beviljande, utbetalning och användning av statsunderstöd. Som förvaltningsutskottet påpekar ingår villkoren redan i den "budgetenlighet" som nämns i paragrafen. Finansutskottet omfattar förvaltningsutskottets ståndpunkt och föreslår att uttrycket "samt om nödvändiga villkor i

anslutning därtill" stryks i paragrafen. Dessutom framhåller utskottet att det också med stöd av den ändrade paragrafen måste gå att införa allmänna villkor för enskilda moment när det gäller statsunderstöd.

11 §. Statsunderstödsbeslut. Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka saker som åtminstone måste framgå av ett understödsbeslut. En viktig princip för innehållet i understödsbesluten ingår i 3 mom. Enligt detta skall det av ett statsunderstödsbeslut på det sätt som klarheten i fråga om korrekt användning av statsunderstödet och statsunderstödstagarens rättigheter och skyldigheter kräver åtminstone framgå de saker som räknas upp i momentet. Av punkterna i momentet skall bland annat de godtagbara kostnaderna och maximibelopet för statsunderstödet till ett projekt eller en verksamhet.

Enligt vad utskottet erfarit bygger uträkningsgrunden i momentet på statsunderstöd som beviljats enligt kalkylerade grunder. Rent allmänt bör det observeras att statsunderstödslagen är avsedd att komplettera lagen om förvaltningsförfarande. När statsunderstöd beviljas måste således bestämmelserna om motiverade beslut i 24 § lagen om förvaltningsförfarande tillämpas.

14 §. Statsunderstödstagarens skyldighet att lämna uppgifter. Paragrafen har bestämmelser om understödstagarens skyldighet att lämna information om hur statsunderstödet används. I samband med utskottets behandling av propositionen har dataombudsmannens byrå påpekat att även personuppgifter behandlas i samband med ansökningar om statsunderstöd. Enligt denne sakkunnige måste det av bestämmelser som påverkar behandlingen av personuppgifter framgå om de kan gälla personuppgifter eller inte, vilka uppgifter det är fråga om, tillåter bestämmelserna att känsliga personuppgifter som avses i personuppgiftslagen samlas in och om bestämmelserna tillåter att sekretessbelagda uppgifter kan inhämtas och lämnas ut eller inte.

Enligt vad utskottet har erfarit utgår förslaget till statsunderstödslag från att personuppgiftslagen tillämpas på den behandling, lagring och ut-

lämning av personuppgifter som görs när statsunderstöd behandlas. Den föreslagna lagen innehåller inga bestämmelser som avviker från personuppgiftslagen. Lagen ger inte heller statsbidragsmyndigheterna rätt att samla in och lagra personuppgifter i strid med personuppgiftslagen. Kravet på tydlig lagstiftning motiverar inte i detta fall att den föreslagna lagen får bestämmelser som överlappar personuppgiftslagen.

Med undantag för 14 och 31 § innehåller statsunderstödslagen inga direkta bestämmelser om rätten att få information. Här föreslås närmare bestämmelser om vad uppgifterna skall användas till. De behövs vid behandlingen av ansökningar om statsunderstöd och vid övervakningen av användningen av understöden.

Utskottet påpekar att den som anhåller om statsunderstöd gör det av fri vilja för att uppnå en förmån. Med avseende på personuppgiftslagen handlar det om att den registrerade har gett sitt samtycke till att personuppgifter lämnas ut och behandlas. Enligt vad utskottet har erfårit skall bestämmelserna i personuppgiftslagen gälla för skyldigheten att informera sökanden om att uppgifter inhämtas ur olika register.

16 §. Granskningsrätt. Paragrafen föreskriver om rätt att anlita utomstående experter vid granskningar. Paragrafen avser att tillåta att utomstående revisorer eller experter anlitas i överensstämmelse med villkoren i grundlagen. Den innehåller således grundlagsenliga bestämmelser om att förvaltningsrättsliga författningar som säkerställer garantier för god förvaltning skall tillämpas på revisorerna och experterna. Kravet att det skall vara ändamålsenligt med avseende på skötseln av uppgiften att anlita en utomstående revisor ingår direkt i grundlagen.

Finansutskottet framhåller att utomstående revisorer inte skall anlitas för granskning av statsunderstöd annat än när detta är ett verksamhetsmässigt och ekonomiskt tillskott i statsbidragsmyndighetens övervakningsverksamhet. Dessutom bör det noteras att det övergripande ansvaret för granskningar inte får överlåtas från myndigheten till någon utomstående. En utomstående revisor som anförtrotts ett gransknings-

uppdrag med stöd av statsunderstödslagen kan bara ha ansvar för enskilda granskningar. Också i sådana fall är det i sista hand statsbidragsmyndigheten själv som ansvarar för att övervakningen av statsunderstöden följer lag och rätt.

21 §. Skyldighet att återkräva statsunderstöd. I paragrafen räknas de situationer upp då myndigheten är skyldig att återkräva statsunderstöd. Dessa kriterier kompletteras med en generalklausul i 1 mom. 4 punkten. Enligt klausulen skall statsunderstöd återkrävas om understödstagaren på ett med de övriga punkterna jämförbart sätt väsentligt brutit mot bestämmelserna om användning av statsunderstödet eller villkoren i statsunderstödsbeslutet. Enligt uppgifter till utskottet avser lagrummet alltid förfaranden som i väsentlig grad strider mot lagen eller statsunderstödsbeslutet. Bestämmelsen kan aktualiseras till exempel när statsunderstöd har beviljats för en idrotts- eller kulturanläggning för allmänheten, men statsunderstödsdagaren i strid med villkoren i statsunderstödsbeslutet använder byggnaden för slutna sällskap eller kommersiella ändamål.

22 §. Återkrav enligt prövning av statsunderstöd. Paragrafen föreskriver om återkrav enligt prövning av statsunderstöd. Återkrav kan vara nödvändig i många olika typer av situationer. Därför föreslås statsbidragsmyndigheten få rätt att själv pröva när statsunderstöd skall återkrävas. Enligt vad utskottet har erfårit är tanken bakom paragrafen att understöd skall återkrävas i alla de situationer som avses i paragrafen och att kravet kan åsidosättas bara när återkrav skulle strida mot proportionalitetsprincipen.

26 §. Skälighet. Skälighetsprincipen i paragrafen avser att ge rum för rättvisa och proportionalitetsprincipen i enskilda fall, när återbetalning eller återkrav i enlighet med lagbestämmelserna vore klart oskäligt för understödstagaren. Enligt vad utskottet har erfårit är paragrafen en undantagsregel som bara skall tillämpas i mycket exceptionella fall. Den generella principen är att skälighet inte tillämpas vid avsiktligt missbruk. Vid fel på grund av oaktsamhet kan skälighet

däremot ofta tillämpas, om alla villkor uppfylls. Vid avsiktligt missbruk kan skälighetsregeln eventuellt tillämpas när bara någon medarbetare i en organisation som får statsunderstöd har gjort sig skyldig till missbruk och statens intresse inte kräver att organisationen betalar tillbaka understödet till fullt belopp.

32 §. *Utlämnande av uppgifter.* Bestämmelserna om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter syftar enligt vad utskottet har erfarit till att förtydliga, komplettera och precisera bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Bestämmelserna i statsunderstödslagen hindrar således i inget hänseende att principerna för utlämning av uppgifter i offentlighetslagen tillämpas på informationsutbyte mellan myndigheterna. Utöver de situationer som föreskrivs i offentlighetslagen får uppgifter också lämnas ut i de situationer som föreskrivs i statsunderstödslagen. Utskottet menar att bestämmelserna i statsunderstödslagen är mycket nödvändiga och kompletterar, preciserar och förtydligar offentlighetslagen, som är en allmän lag. Statsunderstödslagen har inga bestämmelser om sekretesskriterierna utan det är här fråga om den typ av informationsutbyte mellan myndigheterna som skall föreskrivas i lag, vilket också framgår av offentlighetslagen.

Med hänvisning till den allmänna motivering till propositionen understryker finansutskottet betydelsen av att offentlighetsprincipen följs när statsunderstöd beviljas och i anknytande situationer. Dessutom understryker utskottet vikten av en snäv tolkning av sekretesskriterierna. Offentlighetsprincipen kan också motverka att offentliga medel används på ett oändamålsenligt sätt och främja konkurrens vid beviljande av statsunderstöd samt uppdaga marknadssnedvridande effekter. Statsunderstödslagen kommer i mycket sällsynta fall att tillämpas på understöd till enskilda. Därför kommer allmänintresset för det mesta att vara grunden för sekretessen i statsunderstödsfrågor.

34 §. *Ändringssökande.* Enligt 1 mom. får rättelse i statsbidragsmyndighetens beslut sökas inom 30 dagar från att sökanden fått del av beslutet. Enligt motiveringen till paragrafen kan rättelseyrkande anföras av en instans som är part i ett ärende som gäller statsunderstöd. Förvaltningsutskottet föreslår att detta tas in i paragrafen med formuleringen att rättelse i statsbidragsmyndighetens beslut får sökas av *en part som är missnöjd med beslutet*. Finansutskottet föreslår att 1 mom. kompletteras på det sätt som förvaltningsutskottet föreslår.

2 Lag om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten

Utskottet har ingenting att anmärka mot förslaget till lag om ändring av 7 c § lagen om statsbudgeten.

Förslag till beslut

På grundval av det ovanstående föreslår finansutskottet vördsamt

att det andra lagförslaget godkänns utan ändringar,

att det första lagförslaget i övrigt godkänns utan ändringar men att 8 och 34 § godkänns med följande ändringar:

8 §

Närmare bestämmelser om statsunderstöd

Närmare bestämmelser om hur statsunderstöd som hör till tillämpningsområdet för denna lag skall beviljas, utbetalas och användas i enlighet med budgeten (*utesl.*) kan utfärdas av statsrådet genom förordning.

34 §

Ändringssökande

Ändring i statsbidragsmyndighetens beslut får inte sökas genom besvär. Rättelse i statsbidragsmyndighetens beslut får sökas *av en part*

FiUB 9/2001 rd — RP 63/2001 rd

som är missnöjd med beslutet inom 30 dagar från delfåendet. Rättelseyrkandet skall riktas till den myndighet som fattat beslutet.

(2 mom. som i RP)

Helsingfors den 8 juni 2001

I den avgörande behandlingen deltog

vordf. Kari Rajamäki /sd
medl. Olavi Ala-Nissilä /cent
Pirjo-Riitta Antvuori /saml
Matti Huutola /vänst
Timo Ihamäki /saml
Seppo Kääriäinen /cent
Reijo Laitinen /sd (delvis)
Markku Laukkanen /cent (delvis)
Hanna Markkula-Kivisilta /saml
Tuija Nurmi /saml
Mauri Pekkarinen /cent (delvis)

Virpa Puisto /sd
Matti Saarinen /sd
Anni Sinnemäki /gröna (delvis)
Sakari Smeds /kd
Irja Tulonen /saml (delvis)
Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Kari Uotila /vänst
ers. Jukka Gustafsson /sd (delvis)
Juha Karpio /saml (delvis)
Mikko Kuoppa /vänst (delvis)
Pirkko Peltomo /sd.

Sekreterare vid behandlingen i delegationen var
utskottsrådet Alpo Rivinoja.